

Недоступен ни однин перевод.

Італійська Республіка – держава на півдні Європи, розташована на Апеннінському п-ві та о-вах Сицилія та Сардинія. Омивається Адріатичним, Іонічним, Тірренським, Лігурійським та Середземним морями. Межує з Францією, Швейцарією, Австрією та Словенією.

Площа – 301 тис. км²,

Населення – 59 млн чол.

Столиця – м. Рим.

Офіційна мова – італійська.

Італія є одним із засновників європейських співтовариств.

Грошова одиниця – євро.

Географічне положення. Більша частина державних кордонів морські. На півночі країна оточена гірськими хребтами Альп, де знаходиться найвища точка країни, гора Мон-Блан (4748 м). Незважаючи на значну висоту гір, зручні перевали забезпечують сполучення країни з північними сусідами. За винятком долини річки По, де розташована Паданська рівнина, територія Італії являє собою гірський або височинний рельєф. Більшу частину країни займають гори Апенніни. Гористим є також рельєф Сицилії та Сардинії. З корисних копалин виділяються запаси вугілля, ртуті, цинку, мармуру, поташі. Є незначні поклади природного газу.

Клімат Італії м'який, але спостерігаються зміни кліматичних умов у напрямку з півночі на південь. Середні температури січня на півночі (в рівнинній частині) близькі до +2°С, в

районі Риму – до $+7^{\circ}$, на півдні - $+11^{\circ}$. На гірських схилах Альп температура опускається до -2° . Середні липневі температури мають змінюються з півночі на південь від $+16$ до $+26^{\circ}\text{C}$. Кількість опадів Кількість опадів впродовж року коливається в межах 600-800 мм на відносно рівнинних ділянках та на півдні і досягає 1200 мм у горах на півночі. Найбільшим річками є По та Тібр. У гірських долинах Альп зустрічається чимало озер. Найбільш відомими є Комо, Лаго-Маджоре, Ізео та ін.

Історія. В минулому, територія Італії була майже повністю вкрита лісами, які дотепер практично не збереглися. Незначні лісові масиви зустрічаються на гірських схилах Апеннін. На півночі країни були поширені широколисті породи (дуб, в'яз, тополя та ін.), на півдні – вічнозелені дубові ліси. Зараз ведуться роботи з відтворення середземноморських лісових ландшафтів.

Найяскравішою віхою в історії Італії була епоха Давнього Риму. Римська республіка та згодом Римська імперія лишили величезну культурну та історичну спадщину не лише на території сучасної Італії, але й майже у всій Центральній та Західній Європі. Після падіння Римської імперії територія Італії розбивається на дрібні державні утворення, що об'єднувалися під коронами різних європейських монархій. Особливого розквіту набувають італійські міста-держави (Флоренція, Генуя, Венеція, Піза, Падуя), що стають провідними європейськими торговельними центрами. Особливий статус та добробут італійських міст сприяв розвитку мистецтва у епоху Відродження. Італійську національну державу (Королівство Італія) вперше було утворено у 1861 р. Але формування сучасної території та державного ладу Італії завершилося лише після II світової війни із проголошенням Італійської республіки у 1946 р. та приєднанням Трієсту у 1954 р.

Населення. Італія – однонаціональна держава. Італійці складають понад 90% всього населення країни. Невеликі національні меншини представлені німцями, французами та греками. Переважаюча релігія – католицизм. Інші релігії представлені ком-пакт-ними спільнотами протестантів та іудеїв.

Країна перебуває у стані демографічної кризи. Природний приріст населення від'ємний, і навіть додатне міграційне сальдо не компенсує щорічного скорочення кількості населення. Рівень урбанізації складає 68% населення. Найбільшими містами є Мілан, Неаполь, Турін та Палермо.

Державний устрій. Італія є унітарною парламентською республікою. Головою держави

є президент республіки, що обирається парламентом. Уряд представлений Радою Міністрів на чолі з прем'єр-міністром, що має найбільші владні повноваження. Парламент складається з двох палат – Сенату та Палати Депутатів. Провідні політичні партії включають Коаліцію Сільвіо Берлусконі, Коаліцію Вальтера Вельтроні та Союз центру. Адміністративно Італія поділяється на 20 областей, кожна з яких складається з провінцій.

Економіка Італії належить до найкрупніших у світі. ВВП у паритеті купівельної спроможності валют у 2008 р. склав 1,8 трлн дол. США, що у перерахунку на душу населення складає 31,4 тис. Сфера послуг дає понад 65% ВВП, промисловість – 30, сільське господарство – 5. Особливу роль у наданні міжнародних послуг мають світові міста Рим та Мілан. У територіальному відношенні італійська економіка поділяється на високорозвинуту індустріальну північ з домінуванням великих приватних компаній та відсталий аграрний південь, залежний від соціальних гарантій держави, з високим рівнем безробіття. Економіка країни славиться виробництвом високоякісних споживчих товарів, що виробляються дрібними та середніми компаніями. Суттєвою є також тіньова економіка, що за окремими підрахунками сягає 15% офіційного ВВП.

Промисловість країни спеціалізується на виробництві заліза та сталі, машин та устаткування, автомобілів, хімікатів, харчів, одягу, взуття та кераміки. Сільське господарство спеціалізується на овочах, фруктах, технічних культурах, молочному та м'ясному тваринництві. Особливу роль в економіці відіграє туризм.

Експорт включає машини, прилади, автомобілі, одяг та текстиль, харчі (зокрема вина), тютюн та мінеральну сировину. Імпортуються машини та устаткування, транспортні засоби, енергетична сировина, кольорові метали, текстиль, одяг, харчі, напої та тютюн.